

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Zaragoza – Hiszpania) – MA/Ibercaja Banco, SA

(Sprawa C-600/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Zasada równoważności – Zasada skuteczności – Postępowanie w przedmiocie zajęcia egzekucyjnego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką – Nieuczciwy charakter warunku ustalającego nominalną stopę odsetek za zwłokę oraz warunku dotyczącego natychmiastowej wymagalności, które są zawarte w umowie kredytu – Powaga rzeczy osądzonej i prekluzja – Utrata możliwości powołania się przed sądem na nieuczciwy charakter warunku umowy – Uprawnienie do przeprowadzenia kontroli z urzędu przysługujące sądowi krajowemu]

(2022/C 266/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Zaragoza

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: MA

Strona pozwana: Ibercaja Banco, SA

przy udziale: PO

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które ze względu na skutek powagi rzeczy osądzonej i prekluzji nie pozwalają ani sądowi na zbadanie z urzędu nieuczciwego charakteru warunków umownych w ramach postępowania w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, ani konsumentowi, po upływie terminu do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego, na podniesienie nieuczciwego charakteru tych warunków w tym postępowaniu lub w późniejszym postępowaniu z powództwa o ustalenie, w przypadku gdy wspomniane warunki były już przedmiotem, przy wszczęciu postępowania w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, badania z urzędu przez sąd ich potencjalnie nieuczciwego charakteru, ale orzeczenie sądowe zezwalające na egzekucję wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie zawiera żadnego uzasadnienia, choćby zwięzłego, świadczącego o istnieniu tego badania, ani nie wskazuje, że ocena dokonana przez sąd w wyniku tego badania nie będzie już mogła zostać podważona w przypadku niewniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego we wspomnianym terminie.

- 2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie zezwalają sądowi krajowemu, działającemu z urzędu lub na wniosek konsumenta, zbadać potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków umownych w sytuacji, gdy zabezpieczenie hipoteczne zostało zrealizowane, nieruchomość obciążona hipoteką została sprzedana, a prawo własności w odniesieniu do nieruchomości będącej przedmiotem danej umowy zostało przeniesione na osobę trzecią, pod warunkiem, że konsument, którego nieruchomości dotyczyło postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, może dochodzić swoich praw w późniejszym postępowaniu w celu uzyskania naprawienia, zgodnie z tą dyrektywą, skutków finansowych wynikłych ze stosowania nieuczciwych warunków umownych.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA/YB (C-693/19), Banco di Desio e della Brianza SpA i in./YX, ZW (C-831/19)

(Sprawy połączone C-693/19 i C-831/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Zasada równoważności – Zasada skuteczności – Postępowania w sprawie nakazu zapłaty i zajęcia egzekucyjnego wobec osób trzecich – Powaga rzeczy osądzonej obejmująca w sposób dorozumiany ważność warunku umownego w tytule egzekucyjnym – Uprawnienie sądu egzekucyjnego do zbadania z urzędu potencjalnie nieuczciwego charakteru warunku umownego]

(2022/C 266/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SPV Project 1503 Srl, SpA Dobank SpA (C-693/19), Banco di Desio e della Brianza SpA, Banca di Credito Cooperativo di Carugate e Inzago sc, Intesa Sanpaolo SpA, Banca Popolare di Sondrio s.c.p.a, Cerved Credit Management (C-831/19)

Strona pozwana: YB (C-693/19), YX, ZW (C-831/19)

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że w przypadku gdy nakaz zapłaty wydany przez sąd na wniosek wierzyciela nie był przedmiotem sprzeciwu wniesionego przez dłużnika, sąd egzekucyjny nie może – ze względu na to, że powaga rzeczy osądzonej przysługująca temu nakazowi obejmuje w sposób dorozumiany te warunki umowne, co wyklucza wszelkie badanie ważności owych warunków – w terminie późniejszym zbadać potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków umowy, które były podstawą wspomnianego nakazu. Okoliczność, że w dniu, w którym nakaz stał się prawomocny, dłużnik nie wiedział, że może zostać uznany za „konsumenta” w rozumieniu tej dyrektywy, jest w tym względzie bez znaczenia.

(¹) Dz.U. C 432 z 23.12.2019.
Dz.U. C 36 z 3.2.2020.